

امیرحسین علی خواه، فعال فرهنگی مسجد محله رسالت، برای اجرای کاری گروهی آماده است

سلام بچه های مسجد پیغمبر (ص) به «فرمانده»

امید محله

ندا معصوم دل بسته مسجد است و می گوید: هر چه دارم به برکت خانه خداست. امیرحسین علی خواه هجده ساله است و کلاس دوازدهم و در رشته علوم انسانی درس می خواند، اما حتی قبل از رفتن به مدرسه هم به مسجد پیغمبر (ص) محله زندگی شان در رسالت رفت و آمد داشته است. خودش می گوید مسجدی ام و هر کس را که احساس کنم راغب به فعالیت های فرهنگی است، به پایگاه مسجد مان دعوتش می کنم.

● یک دست صدا ندارد

امیرحسین می داند در هیچ کاری یک دست صدا ندارد. از پدر و مادر و خیلی های دیگر شنیده که در روزهای جنگ همه کارها مشارکتی انجام می شده و خیلی خوب هم جواب می داده است. به همین دلیل برای انجام کارها از همه بچه ها کمک می خواهد؛ از روزهای کرونا گرفته و کمک به خانواده های نیازمند محله که بچه مسجدی های پای کار بودند تا برنامه های دیگر. خیلی تأکید می کند این حرف زده شود که فضای معنوی و روحانی مسجد باعث می شود کودکان و نوجوانان زود جذب برنامه ها و فعالیت های آن شوند. می گوید: درست است من برای برگزاری جلسه حلقه صالحین و برنامه ها و مناسبت های مختلف پیش قدم می شوم، اما بچه های با معرفت محله همیشه سنگ تمام می گذارند و هیچ وقت در مسجد از انجام کار خسته نشده ام. او بچه های مسجدی این روزها در حال آماده شدن برای اجرای یک سرود خاص به نام «سلام فرمانده» هستند.

● به نام شهید مدافع حرم

قبل از اینکه در این باره توضیحی بدهد، می گوید: گروه سرود مسجد پیغمبر به برکت اسم شهید مدافع حرم، محمد سخندان، یک سال است مستمر فعالیت می کند و به مناسبت های مختلف برنامه اجرا کرده است که از آن جمله اجرا برای شهدای مدافع حرم و همچنین ایام پیروزی انقلاب اسلامی بوده است. باز هم تأکید می کند این هم کار گروهی است. از زمانی که قرار است سلام فرمانده را در چند مدرسه اجرا کنند، بین بچه ها جنب و جوش زیادی افتاده است که بهترین اجرا را ارائه کنند. می گوید: گروه به صورت خود جوش شکل گرفته است و هر کس علاقه مند بوده، در آن شرکت کرده. اما یک ماه است تمرین ها مستمر ادامه دارد.

امیرحسین تعریف می کند که سلام فرمانده عرض ارادت به رهبر معظم انقلاب است و بعد چند بیت از آن را زمزمه می کند:

عشق جانم، امام زمانم، دنیا بدون تو معنایی ندارد
عشق روزگارم وقتی که تو باشی دنیا مون بهاره
سلام فرمانده، السلام از این نسل غیور جامانده
سلام فرمانده، سید علی دهه نودی ها شو فرا خوانده

می گوید: بچه ها این ابیات را با جان و دل می خوانند، برای اینکه رهبر معظم انقلاب بدانند ما هم پشتشان ایستاده ایم، با تمام قوت.

امیرحسین می داند جنگ به برکت مسجد و بچه مسجدی ها پیروز شده است. بچه مسجدی هایی که وقت دفاع از حرم حضرت زینب (ص) هم به میدان آمدند و جانانشان را کف دستشان گرفتند. می گوید: حالا هم با همه وجود به رهبر معظم انقلاب می گوییم ما کنار تان هستیم و می مانیم.

می داند این جریان در مشهد الرضا موجی تازه راه می اندازد و این را هدیه بسیج مسجدی های پیغمبر (ص) به رهبر معظم انقلاب می خواند و دوست دارد حرف هایش را با این عبارت به پایان ببرد که تاجان داریم، در رکاب رهبر معظم انقلاب حاضریم. /

اعیانگاه

هنرمندان مجمع خاوران نخستین نمایشگاه را در محله گلشور برگزار کردند

ثمره خوش نویسی در حسینیه

ندا معصوم انستعلیق

تنها نوشتن و مشق کردن خط نیست. نجوا کردن دل است که هیچ وقت آدم از همراهی اش سیر نمی شود. با این هنر، هیچ وقت به انتها نمی رسیم و خوش نویسان به این موضوع باور دارند. هنرمندان نمایشگاه خوش نویسی در حسینیه امام حسن مجتبی (ع) شعف یک عصر اردیبهشتی و بارانی را با کارت دعوت نمایشگاه خوش نویسی «ثمره بیشتر می کنند، آن هم در خیابان مفتوح ۳۸ که همسایه دیوار به دیوار بوستان سرسبز زیتون در محله گلشور است. هنرمندان این نمایشگاه از مجمع خاوران هستند که یک تشکل مردمی است. باران پیوسته می بارد و از سقف حسینیه چکه می کند اما آدم های داخل فارغ از باد و باران و دنیای بیرون اند. کنار هم از تابلوهای میخ شده بر دیوار حرف می زنند.

● پای مشق استاد خوش نویسی

تابلوها با فاصله روی دیوار نصب هستند. استاد محمد تقی ابراهیمی نیادر میان هنرجویان ایستاده است و با حوصله حرف می زند. تارهای سپید موهای استاد حاصل سال ها خور کردن با خط و مشق خوش نویسی است. حاصل یک عمر تلاش و ممارست برای رسیدن به تجربیاتی است که می تواند آن ها را به دیگران آموزش بدهد.

زادگاهش محله طلاب و بزرگ شده همین جاست. همین توضیح کوتاه روشن می کند چرا با اینکه از محله رفته است، هنوز دوست دارد بین دوستداران هنر همین محله باشد و از هم صحبتی و همراهی با آن ها لذت می برد. استاد سال هاست در حال تدریس است و دوره های آموزشی اش تا مرحله فوق ممتازی هم ادامه دارد. برخی کلاس های ابراهیمی نیادر با هنرجویانی که آثارشان حالت نمایشگاهی به فضای حسینیه داده است در فرهنگ سرای قرآن و عترت برگزار شده است. بعضی ها هم در همین محله طلاب، اولاً به لای گپ و گفت با هنرجویان، ما را هم با حوصله تمام همراهی می کند. کنار او و هنرجویان دیگر به تماشای تابلوهای روی دیوار می نشینیم. حرف ها و جمله هادر یک سطر کوتاه کشیده شده اند اما گویای آن هستند که هنرمند چه وقت زیادی برای آن ها گذاشته است. این را از گفته های هنرجویان می شود فهمید. از زمانی که فاطمه قنبری تصمیم گرفته است به صورت حرفه ای هنر خوش نویسی را آموزش ببیند تا امروز زمان چندانی نمی گذرد. حسی درونی که از کودکی همراهی اش می کرده و هنوز کم رنگ نشده او را واداشته است هر جا خود کار و قلمی می بیند به دست بگیرد و بکوشد زیباترین مشق را بنویسد. فاطمه که سی ساله است کنار استاد ابراهیمی نیادر مشق خوش نویسی می کند و تا سطح ممتاز پیش رفته است. او می گوید: درست است که قلم به دست می گیریم اما واقعیت این است که این هنر کار دل است و از اول تا آخر ماجرا دل حکمرانی می کند.

تعریف می کند: از کودکی نوشتن خط و خوش نویسی را دوست داشتم و هر زمان فرصت می شد تمرین می کردم تا اینکه دو سال گذشته با کلاس های استاد ابراهیمی نیادر آشنا شدم. از آن زمان، انگیزه ام برای ادامه کار بیشتر شده است.

● نمایشگاهی از چند سال تلاش

جعفر حاجی زاده مسئول برگزاری نمایشگاه محلی ثمره است. به عنوان اولین تجربه ای که هنرمندان خاوران دارند، از آن احساس رضایت دارد و می گوید: پشت این چند روزی که نمایشگاه برگزار شد چند سال تمرین و تلاش خوابیده است. دوست داشتیم که این هادیده شود تا هم انگیزه ای برای هنرجویان شود هم اولین گام را برای برگزاری نمایشگاه برداشته باشیم. هر چند نمایشگاه محلی است، استقبال خوبی از آن شده است. /